

Delrapport 2: Om Samarbeidsdesken og lokaljournalistikk

Dette dokumentet utgjør delrapport 2 til Medietilsynet om NRKs bidrag til mediemangfold. Den baserer seg på et oppdrag fra Medietilsynet som skal belyse hvilken verdi etableringen av Samarbeidsdesken mellom avisene i LLA, SUJO og NRK har for lokaljournalistikk. Dette er konkretisert i fem spørsmål. Vi svarer på disse basert på foreløpige funn fra forskningsprosjektet “Nyskapende nettverk og mediemangfold” der vi har gjort dybdeintervjuer med journalister og redaktører i åtte lokalaviser tilknyttet Samarbeidsdesken, med journalister som jobber på desken, samt med styringsgruppa for desken og andre involverte i NRK. Videre har vi gått gjennom researchpakkene fra Samarbeidsdesken. Vi trekker også veksler på kartlegging av samarbeid mellom allmennkringkastere i ulike deler av verden fra den australske rapporten «Working Together: Examining public service media collaboration in local news ecologies - A global perspective», samt vår egen forstudie av BBCs Local Democracy Reporting-prosjekt. Kildene vi bruker er lagt inn som fotnoter i dokumentet. Rapporten er utarbeidet av professor Ragnhild Kr. Olsen ved OsloMet Storbyuniversitetet, professor Birgit Røe Mathisen og førsteamanuensis Karianne Sørgård Olsen ved, Nord Universitet

Spørsmål 1: Hvordan er Samarbeidsdesken og samarbeidet med lokalavisene organisert?

Samarbeidsdesken er et redaksjonelt samarbeidsprosjekt som driver med undersøkende journalistikk, datastøttet journalistikk samt research og kompetanseutvikling rettet mot små medier, særlig lokalaviser. Desken utvikler researchpakker om utvalgte tema med data, bakgrunnsinformasjon, ekspertintervjuer og ideer til hvordan dataene kan brukes i redaksjonelle saker i lokalavisene. Pakkene presenteres i nettbaserte lanseringsmøter og følges opp med digitale verksteder for lokalavisene. Dette danner grunnlag for lokale saker med egne case og kilder.

HISTORIKK OG ORGANISERING: Desken ble formelt etablert i februar i 2024 av tre partnere – NRK, Senter for undersøkende journalistikk (SUJO) og Landslaget for lokalaviser (LLA). Etableringen bygde særlig på positive erfaringer fra prosjektet “Den store folkevandringen” der NRK, LLA og SUJO samarbeidet om innsamling av data og bakgrunnsmateriale om nordmenns flyttemønster. Dette ble delt med lokale medier og utviklet til redaksjonelle saker i både lokale redaksjoner og NRK. Nær 100 lokalaviser deltok i dette prosjektet og publiserte saker basert på samarbeidet. En annen viktig inspirasjonskilde var BBCs Local News Partnership som deler datasett og videoinnhold med lokale medier. BBC-ordningen innebærer også finansiering av lokale journalister ute i lokale medier, men dette ble vurdert som uhensiktsmessig. Samarbeidsdesken legger vekt på lokalavisenes unike lokale kompetanse og kjennskap til kilder og publikum. Derfor valgte man en organisering der journalistisk kvalitet og kompetanse skal utvikles ved å kombinere workshops, nyutviklede, unike datasett fra den sentrale desken og samarbeidsavisenes lokalkunnskap.¹

Samarbeidsdesken ble etablert med en datajournalist, en gravejournalist og en redaksjonell leder lokalisert i Media City i Bergen. Oppstarten ble finansiert gjennom Medietilsynets ordning for

¹ Se «Samarbeidsdesken - Stort løft gjennom små aviser», rapport til SKUP [Samdskup.pdf](#)

innovasjon og utviklingstilskudd og støtte fra Fritt Ord. Driftstilskudd til desken kom inn i statsbudsjettet for 2025 og finansieringen ble videreført og økt i 2026.

Spørsmål 2: Hva slags researchpakker leverer Samarbeidsdesken?

Samarbeidsdesken leverer standardiserte researchpakker som kombinerer nasjonale datakilder, ferdig tilrettelagte ekspertuttalelser og redaksjonelle støtteverktøy for lokal journalistikk². Pakkene bygger i hovedsak på offentlige registre og statistikk (blant annet fra Statistisk sentralbyrå, Folkehelseinstituttet, Politidirektoratet, IMDi og Gjeldsregisteret), supplert med spørreundersøkelser og kvalitative bidrag fra berørte grupper. Datamaterialet kan som regel brytes ned på kommune- og fylkesnivå og presenteres gjennom kommunevelgere, rangeringer, tidsserier og kart. De fleste pakkene inneholder i tillegg ferdig produserte ekspertintervjuer med pressebilder, forslag til vinklinger, informasjon om metode, etiske retningslinjer og kontaktinformasjon til Samarbeidsdesken. I de mest omfattende prosjektene inngår også webinarer og digitale verksteder som gir ytterligere kompetansestøtte.

Samlet sett fungerer researchpakkene som en infrastruktur for datadrevet lokaljournalistikk, der ambisjonen er å styrke redaksjonenes kapasitet og tematiske bredde. Tematisk spenner researchpakkene fra tunge og samfunnskritiske områder som selvmord, ungdomskriminalitet og konsekvenser av Ukraina-krigen for norske kommuner, til lettere og mer fortellingsorienterte pakker om blant annet Lotto-vinnere og norske passasjerer på Titanic. Pakkene kan dermed forstås som et virkemiddel i NRKs allmennkringkasteroppdrag der nasjonalt finansierte ressurser brukes for å styrke lokaljournalistikkenes informasjonsgrunnlag, tematiske bredde og evne til å belyse både samfunnsutfordringer og lokale fellesskap på tvers av mediemarkedet.

Spørsmål 3: Hvilken rolle spiller NRK i samarbeidet?

LIKEVERDIG PARTNER: NRK er en av tre parter i prosjektet, og har delt eierskap sammen med SUJO og LLA. De tre partnerne utgjør deskens styringsgruppe som administrerer virksomheten³. Dette arbeidet beskrives som et uformelt og tillitsbasert “delt foreldreskap” snarere enn en formell eierstruktur. Driften er preget av et felles ønske om å utvikle lokaljournalistikken. Alle partnere gir et bilde av et likeverdig forhold og flat struktur, beskrevet som «å stå på brua og styre skuta sammen».

NRK bidrar til Samarbeidsdesken med journalistisk kompetanse og dataressurser. SUJO bidrar med opplæring og faglig støtte, og LLA legger til rette for deltakelse i initiativet. De som jobber på desken, er dels lønnet av LLA og dels av NRK. Samarbeidsdesken har også en referansegruppe med deltakere fra lokalavisene som er med i samarbeidet. Referansegruppen møtes jevnlig, både fysisk og digitalt. Her diskuteres blant annet ideer til tema og researchpakker.

DAGLIG LEDELSE OG LOKALER: Prosjektlederen for Samarbeidsdesken er ansatt i NRK⁴. Prosjektleder har det daglige lederansvaret for arbeidet på Samarbeidsdesken, og møter med styringsgruppa. I idémøter med referansegruppa og andre trekkes også kompetanse fra NRK inn,

² Dette avsnittet baserer seg på en gjennomgang av researchpakkene til Samarbeidsdesken.

³ Dette avsnittet baserer seg på intervjuer i Samarbeidsdeskens styringsgruppe. Se også Samarbeidsdeskens SKUP-rapport <https://info.nrk.no/wp-content/uploads/2025/07/Samdskup.pdf>

⁴ Dette avsnittet er basert på intervjuer på Samarbeidsdesken og med styringsgruppa for desken.

særlig innen undersøkende og datastøttet journalistikk. De ansatte ved Samarbeidsdesken veksler på å sitte i SUJOs og NRKs lokaler. Dette bidrar til å markere det delte eierskapet til Samarbeidsdesken og kobler desken til flere redaksjonelle miljøer. NRK er også opptatt av å synliggjøre desken internt, og legge til rette for at desken kan trekke på kompetansen til NRK Vests undersøkende redaksjon.

BIDRA TIL MANGFOLD: Hovedmålet for NRKs deltakelse i Samarbeidsdesken er å bidra til mediemangfold. Samarbeidsdesken skal være med å bevare en variert og mangfoldig lokalavisstruktur og styrke lokaljournalistikk preget av kvalitet, substans og dybde.

Deltakelsen begrunnes med NRK-plakatens paragraf 14: «NRK skal ha et selvstendig ansvar for å bidra til det norske mediemangfoldet (regionalt og nasjonalt)»⁵. Samarbeidsdesken er del av en bredere portefølje av samarbeid som NRK er involvert i, blant annet faktasjekkingstjenesten Faktisk Verifiserbar og enkeltstående samarbeid med lokale og nasjonale redaksjoner om research og undersøkende journalistikk i enkeltsaker. Det er et mål for NRK å dele både innhold, kompetanse og bygge nettverk.⁶

BIDRA TIL KOMPETANSEHEVING: En viktig del av NRKs rolle i Samarbeidsdesken er å bidra til kompetanseheving og utvikling i små, lokale redaksjoner, særlig knyttet til datastøttet journalistikk. Gjennom digitale verksteder og arbeid med researchpakken er målet å styrke kompetansen lokalt, og bidra til mer lokal dybdejournalistikk. Å sende ansatte på kurs er krevende for små redaksjoner med få ansatte. Slik Samarbeidsdesken er organisert, er det mulig å heve kompetansen uten å ta medarbeidere ut av produksjonen⁷.

Når det gjelder kompetanseheving trekkes spesielt Samarbeidsdeskens researchpakke om selvmord fram. Gjennom digitale foredrag, seminar og presseetisk rådgiving ga Samarbeidsdesken her lokalavisene trygghet på et felt som ellers oppfattes som svært vanskelig og etisk krevende. Av frykt for å trå feil har mange redaksjoner unnlatt å sette selvmordsproblematikk på dagsorden. Samarbeidsdesken ga støtte som gjorde dem tryggere i forhold til publiseringsvalg slik at de fikk løftet fram selvmord som et samfunnsproblem.

SAMARBEID, KONKURRANSE OG MAKTFORHOLD: Konkurransen og maktforhold i mediesektoren er viktige faktorer som må tas hensyn til i samarbeidsprosjekter mellom allmennkringkastere og lokale medier. Det berører en viktig balansegang for NRK - mellom å anerkjenne de minste lokalavisenes særskilte behov for journalistisk støtte i konkurranse med større medier på den ene siden og NRKs mandat om å være «for alle» og samarbeide bredt med mange deler av mediebransjen på den andre. Her ligger det en spenning i Samarbeidsdesken der partene har noe ulike ønsker.⁸ NRK er opptatt av å bidra bredt og at Samarbeidsdesken ikke oppfattes som en medlemsfordel for avisene i LLA. Også større redaksjoner vil ha stor nytte av den typen samarbeid som Samarbeidsdesken representerer. LLA ønsker på sin side at samarbeidet skal styrke de minste

⁵ <https://info.nrk.no/vedtekter/?/l3v4qr5cy50>

⁶ Se også <https://info.nrk.no/nrks-bidrag-til-mediemangfoldet/>

⁷ Dette avsnittet baserer seg på intervjuer i lokalavisene, på Samarbeidsdesken og i deskens styringsgruppe

⁸ Dette avsnittet baserer seg på intervjuer i NRK og styringsgruppa for Samarbeidsdesken.

redaksjonene som har lite ressurser til store, tidkrevende gravesaker, i motsetning til større avishus med flere ansatte og bredere kompetanse. Samarbeidsdesken er ikke avgrenset kun til LLAs medlemsaviser. Alle små medier med opplag under 12.000 være med, uavhengig av LLA-medlemskap. Dette kan ses som et forsøk på å håndtere spenningen mellom LLA og NRKs ønsker og behov.

Det er ellers lite som tyder på at konkurranse for eksempel mellom NRKs distriktskontor og lokalavisene er et hinder for Samarbeidsdesken. Snarere tyder intervjuer i og rundt desken på at delingskulturen står sterkt i mediebransjen i Norge. Samarbeidet er organisert slik at lokalavisene får et forsprang i publisering av saker.⁹ NRK kommer på banen seinere og løfter fram nasjonale perspektiver. Slik tas lokale saker inn på nasjonale flater, og får større utbredelse, samtidig som lokalavisene får mulighet å sette dagsorden lokalt først. Samtidig som NRK vil være «en voksen storebror som tar vare på de mindre søsknene», er det også et ønske om at NRK selv skal utnytte innholdet i Samarbeidsdesken bedre. For NRK ligger det et potensial i å lage mer innhold basert på Samarbeidsdeskens researchpakker på egne flater.¹⁰

ULIK STYRKE: Samarbeidsdesken innebærer et samarbeid mellom parter med ulike styrker og ressurser: På den ene siden til dels svært små redaksjoner med få ansatte og høyt arbeidspress. På den andre siden store aktører som NRK og spissede fagmiljøer som SUJO, samt datajournalister med dybdekunnskap og innsikt på sine felt¹¹. Fysisk avstand og spesialisering av arbeidsoppgaver kan resultere i et A-lag og et B-lag hvor de lokale redaksjonene i liten grad føler eierskap til researcharbeidet, opplever svak tilknytning til ekspertene på Samarbeidsdesken og får begrenset kompetanseoverføring derfra. Det er en utfordring for Samarbeidsdesken å motvirke slike barrierer og trekke flere aviser tettere og mer aktivt inn i samarbeidet. Partene i samarbeidet understreker betydningen av kontinuerlig dialog, gjensidig tillit, og bevissthet rundt likeverd, samt at samarbeidet må ha reell verdi for alle parter. Det legges vekt på at lokalavisene ikke skal møtes med nedlatende holdninger, eller gis “nødhjelp”. Desken skal heller ikke tre saker nedover lokalredaksjonene: Å forsyne lokalavisene med publiseringsklare saker vil ikke bidra til noen reell og varig kompetanseheving lokalt, eller styrke lokalt eierskap til prosjektet. Redaktøransvaret ligger hos hver enkelt redaksjon, og samarbeidsdesken er ingen overredaktør.

Digital samhandling kan by på utfordringer i kommunikasjonen. Møtepunktene mellom Samarbeidsdesken og lokalredaksjonene skjer i hovedsak på Teams, med de begrensningene det innebærer. Vinteren 2026 arrangerer derfor desken fysisk seminar i tilknytning til en ny researchpakke. Formålet var å legge bedre til rette for dialog og samhandling med lokale aviser.

UTFORDRINGER MED INNHOLD OG BRUK: Om lag 100 lokalaviser har tatt i bruk researchpakkene.¹² Samtidig er det en kjerne av aviser som bruker innholdet fra Samarbeidsdesken mer aktivt enn andre. Det er potensial for å få flere til å bruke researchpakkene og være mer

⁹ <https://info.nrk.no/wp-content/uploads/2025/07/Samdsakup.pdf>

¹⁰ Intervjuer i NRK, på Samarbeidsdesken og i deskens styringsgruppe.

¹¹ Dette avsnittet baserer seg på intervjuer i lokalaviser og på Samarbeidsdesken.

¹² Dette avsnittet bygger på intervjuer på Samarbeidsdesken, i styringsgruppa og i lokalaviser.

delaktige i samarbeidet. Å identifisere tema som treffer bredt, med data som er anvendelige og relevante i mangfoldet av norske kommuner, presentert slik at det er håndterbart for små lokalaviser med begrensede ressurser, er en vedvarende utfordring for desken.

Spørsmål 4: Hva er beste praksis for bruk av researchpakkene ute i lokalavisene?

Erfaringene fra redaksjonene viser relativt tydelige mønstre for hva som kjennetegner god bruk av Samarbeidsdeskens researchpakker, både når det gjelder journalistisk utbytte og praktisk gjennomførbarhet.¹³ Tre forhold trer fram som avgjørende: hvordan pakkene er utformet, hvordan de brukes redaksjonelt, og hvilke indirekte gevinster de gir.

UTFORMING OG TILGJENGELIGHET: Researchpakkene fungerer best når temaene er tilstrekkelig overordnede til å angå mange, men samtidig lette å oversette til lokale forhold. Pakkene om selvmord og Ukraina trekkes særlig fram som vellykkede fordi de kombinerer nasjonale problemstillinger med kommunevis tall som gjør det mulig å stille kritiske spørsmål om kapasitet, ressursbruk og ansvar lokalt. En sentral forutsetning er at materialet er godt tilrettelagt: data må være lett tilgjengelige, lokalt nedbrytbare og presentert på en måte som krever minst mulig videre bearbeiding i redaksjonene. Ferdige visualiseringer, kartløsninger og interaktive grafikker er særlig verdifulle, fordi de sparer tid i produksjonen ute i lokalavisene og gir leserne deres mulighet til å utforske tallene selv. Videre er fleksibilitet viktig, særlig for små redaksjoner med begrenset kapasitet. At møter som desken arrangerer tas opp, at materiell kan brukes i eget tempo når redaksjonen har tid og kapasitet, og at det ikke forventes deltakelse på alle samlinger i regi av desken i sanntid, gjør det lettere å ta pakkene i bruk. Redaksjonene etterspør større åpenhet om datagrunnlag og metode, bedre treff på aktualitet og mer systematisk evaluering i etterkant, noe som kan bidra til økt tillit, læring og mer målrettet bruk av pakkene.

BRUK OG PRIORITERING: Researchpakkene gir størst journalistisk verdi når de forstås som utgangspunkt for lokal journalistikk, ikke som ferdige publiseringsløsninger. Redaksjonene får mest igjen når pakkene brukes selektivt, og det foretas en tidlig vurdering av relevans, kapasitet og etiske utfordringer. Pakkene fungerer best når én journalist får et tydelig ansvar for oppfølging, samtidig som arbeidet er forankret i redaksjonen som helhet. Erfaringene peker også på betydningen av trinnvis bruk, der pakkene kan tas i bruk på ulike nivåer – fra enkle oversikts- eller faktasaker til mer dyptgående, systemkritiske oppfølgingssaker over tid. Denne fleksibiliteten gjør det mulig å tilpasse ambisjonsnivået til tilgjengelige ressurser og timing. Samtidig viser erfaringene begrensninger med datasett fra Samarbeidsdesken, særlig i små lokalsamfunn, der anonymisering av tall, høy grad av gjenkjennerbarhet og vansker med å finne kilder som vil stå fram, kan gjøre enkelte pakker lite egnet for lokal bruk. Å velge bort slike pakker framstår ikke som lav utnyttelse, men som et uttrykk for redaksjonell dømmekraft.

INDIREKTE OG LANGSIKTIGE GEVINSTER - FAG, NETTVERK OG LEGITIMITET: Samarbeidsdesken gir gevinster som går utover publiseringen av enkeltsaker. Fra lokalavisene fortelles det blant annet om at researchpakkene er en drivkraft for intern delingskultur, der kunnskap og metode i større grad

¹³ Dette avsnittet baserer seg på intervjuer i lokalaviser i nettverket rundt Samarbeidsdesken.

deles i redaksjonen. Det framheves også at samarbeidet er et tydelig kompetanseløft og en kilde til faglig fellesskap, som gjør det lettere å prioritere og gjennomføre mer krevende journalistikk. Flere redaksjoner peker på indirekte gevinster knyttet til posisjon og nettverk. Det blir beskrevet hvordan deltakelse i desken er prestisjefull og styrkende for avisens legitimitet i lokalmiljøet. Og det pekes på hvordan arbeidet med researchpakkene har utvidet journalistens kildenettverk og gitt redaksjonen flere innganger til komplekse saker også utover den konkrete pakken.

Samlet sett viser erfaringene at Samarbeidsdesken bidrar til faglig styrking, økt selvtillit og bredere nettverk i lokaljournalistikken, særlig for de avisene som bruker tilbudet mye. Disse indirekte effektene oppleves ofte som like viktige som selve innholdet i pakkene. Samspillet mellom nasjonalt forankrede ressurser og lokal redaksjonell frihet og dømmekraft er vesentlig for at Samarbeidsdesken skal fungere best mulig.

NRK bidrar som medeier og allmennkringkaster til å gjøre offentlig finansiert kompetanse, data og metode tilgjengelig for et bredt spekter av lokalmedier. Ordningen framstår dermed som et viktig virkemiddel for å oppfylle NRKs samfunnsoppdrag om å bidra til et mangfoldig, opplyst og velfungerende offentlig ordskifte, forutsatt at samarbeidet videreutvikles med metodisk transparens, god aktualitet og rom for selektiv, lokalt tilpasset bruk av researchpakkene i flere lokalaviser.

Spørsmål 5: Hva kjennetegner samarbeidsprosjekter som involverer allmennkringkastere i andre land?

ALLMENNKRINGKASTERE OG LOKALE MEDIER: Lokaljournalistikken er under press, og befolkningens tilgang til kvalitetssikret lokal informasjon og nyheter er truet mange steder i verden. Spredningen av nyhetsrøkener, det vil si lokalsamfunn uten redaktørstyrte medier, utgjør et demokratisk problem i flere land. Samtidig er rekrutteringsutfordringer og kompetanseunderskudd en vedvarende utfordring for lokaljournalistikken¹⁴.

Parallelt har kritikk og debatt om allmennkringkastingen rolle og finansiering ført til at allmennkringkastere rundt om i verden må synliggjøre og styrke sin verdiskaping for samfunnet.¹⁵ Samarbeidsprosjekt mellom lokale medier og allmennkringkastere kan bidra til å styrke både lokaljournalistikken og allmennkringkasterens samfunnsrolle, omdømme og legitimitet.

ULIKE SAMARBEIDSMODELLER: En internasjonal kartlegging som også omfatter NRK viser hvordan samarbeid mellom allmennkringkastere og lokale medier kan ta mange ulike former – fra sentralt styrte «ovenfra-og-ned» initiativ til ad hoc-pregede og småskala samarbeid.¹⁶ Følgende seks hovedtyper av samarbeid utkrystalliserer seg i kartleggingen:

¹⁴ Se f.eks Olsen, R. K., & Mathisen, B. R. (2023). Deserted local news: Exploring news deserts from a journalistic recruitment perspective. *Media and Communication*, 11(3), 390-400.

¹⁵ Se også delrapport 1 om sosiale plattformer og allmennkringkastere

¹⁶ Se <https://www.publicmediaalliance.org/wp-content/uploads/2025/09/Working-Together-Examining-public-service-media-collaboration-in-local-news-ecologies.pdf>

1) Finansiering av lokale journalister: BBCs Local Democracy Reporting Service (LDRS) er det mest kjente eksempelet på denne typen samarbeid. Gjennom ordningen finansierer BBC 165 journalister som jobber for regionale medier i England, Skottland, Wales og Nord-Irland. De dekker lokale myndigheter og saker som er viktig for lokaldemokratiet. LDRS' nyhetsinnhold gjøres tilgjengelig for alle deltakende partnermedier via en delt nyhetstjeneste. RNZ (New Zealand) har en tilsvarende ordning med 17 Local Democracy Reporters finansiert av allmennkringkasteren, og ansatte av lokale redaksjoner i ulike regioner.

2) Undersøkende og datadrevet journalistikk: BBC's Shared Data Unit tilbyr på samme måte som Samarbeidsdesken, researchpakker til lokale medier. Pakkene inneholder data, bakgrunn, eksperkilder og informasjon om metode. Dette utvikles av et internt team på fire journalister ved BBCs regionale base i Birmingham.

3) Innholdsdeling: Denne samarbeidsformen er mest utbredt og omfatter en rekke ulike typer deling. RNZ (New Zealand) har en ordning hvor de deler gratis innhold med rundt 40 lokale medier og 65 plattformer i Stillehavsregionen. BBC deler regionalt nyhetsvideoinnhold med partnere via tjenesten BBC News Hub, men bruken har vært begrenset. YLE (Finland) tilbyr kommersielle medier gratis infrastruktur for valgstoff, mens ABC (Australia) gir noen få lokalsamfunns-lisenser til partnere som får gratis tilgang til ABC Now (video), radio-nyheter og RSS-feeder. SRG SSR (Sveits) tilbyr partnere underlisenser for spesifikt innhold, blant annet sportsrettigheter, samt gratis råvideo med lyd, slik at lokalmedier kan bruke det i egen nyhetsrapportering.

4) Enkeltstående samarbeid og krisesamarbeid: Samarbeid mellom allmennkringkastere og lokale medier oppstår også på ad hoc-basis for eksempel under kriser og naturkatastrofer. NHK (Japan) har avtaler med lokale kabelstasjoner om å levere helikopterbilder under katastrofer. ABC (Australia) prioriterer også støtte til lokale medier under kriser og er landets offisielle beredskapskringkaster ved naturkatastrofer.

5) Kompetanseheving, teknologi og forskning: Flere allmennkringkastere er involvert i samarbeid om opplæring, juridisk støtte, digital infrastruktur eller KI-verktøy som støtter kompetanseheving i lokale medier. YLE (Finland) har en egen KI-drevet plattform YleGPT som i kombinasjon med workshops skal bidra til å styrke teknisk kompetanse i hele den finske mediesektoren. PBS' FRONTLINE Local Journalism Initiative (LJI) er rettet mot å støtte undersøkende lokaljournalistikk i USA. SRG SSR (Sveits) er involvert i universitetssamarbeid for å stimulere til medieinnovasjon og styrke medieutdanningen.

6) Pådriverrolle: Allmennkringkastere gir også innspill til politikkutforming på vegne av lokale nyhetsmiljøer. I Finland har YLE en slik rolle. En annen pådriverrolle er den CBC (Canada) har gjennom sin nettbaserte katalog over lokale medier der publikum kan søke etter by, region eller publisasjon og dirigeres videre til lokalmedienes nettsider og abonnementsider.

SUKSESSFAKTORER: Kartlegging av ulike typer samarbeid mellom allmennkringkastere og lokale medier rundt om i verden peker på at samarbeid som er forankret «fra toppen» skaper en mer varig og bærekraftig struktur med tydelig samfunnsnytte. Her trekkes NRK fram som et eksempel på

hvordan slike føringer kan gi et sterkt mandat for samarbeid. Det er også viktig at allmennkrigkastere har “samarbeidsforkjempere” til å lede og veilede samarbeidstiltak – særlig personer med brede nettverk i mediebransjen og vilje til å involvere nye aktører i samarbeid der behovet er størst. For at samarbeid skal bestå og utvikle seg, trengs et overordnet strategisk rammeverk der hver aktørs bidrag anerkjennes, samtidig som konkurranse og maktforhold i mediesektoren tas hensyn til.